

ligge i, at man paalagde Arbejdsgiverne at gøre Arbejderne bekendt med, hvad Kontrakten indeholdt, slet ikke ere saa store. Som det nu er blevet fremhævet flere Gange, er det meget hyppigt, at Arbejdere, der komme fra de paagældende Egne, ikke kunne læse, men det vil vel ikke være saa meget hyppigt, at netop det Forhold, som vort Ændringsforslag tager Sigte paa, vil være for Haanden. Ændringsforslaget siger nemlig udtrykkeligt, at „saafremt samtlige Arbejdere maatte være ude af Stand til ved Læsning at gøre sig bekendt med Kontraktens Indhold, paahviler det Arbejdsgiveren“ o. s. v. Tanken med dette Ændringsforslag er, at hvis der paa et enkelt Arbejdssted, hos en bestemt Arbejdsgiver møder en Trop Polakker, som alle ere ude af Stand til ved Læsning at gøre sig bekendt med Kontraktens Indhold, paahviler det Arbejdsgiveren ved kyndig Bistand — det vil i Regelen være vedkommende polske Præst, der bruges — at sætte dem ind i, hvad Kontrakten indeholder. Saafremt blot een af de nye Arbejdere er i Stand til at læse, er det ikke paakrævet, for saa vil denne ene Arbejder være i Stand til at oplæse Kontrakten for de andre og gøre dem bekendt med den. Men der har været Tilfælde, hvor samtlige Arbejdere paa Grund af de daarlige Oplysningsforhold i de katolske Lande have været ude af Stand til at læse, ogsaa paa Grund af det Forhold, som blev fremført af den ærede foregaaende Taler (Stauning), at der kan være Arbejdere fra Galizien, som ikke forstaa Polsk og derfor ikke ere i Stand til at læse Kontrakten, som er skreven paa Polsk. Vi bede da om, at der maa blive indført en Ændring i Loven, saa at det i det Tilfælde paalægges Arbejdsgiveren ved egen Foranstaltning at kundgøre Kontraktens Indhold for samtlige disse Arbejdere, som paa Grund af Uoplystthed ere ude af Stand til at læse Sproget. Det er altsaa kun enkelte Tilfælde, der her kan være Tale om.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg vil først til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) sige — jeg glemte det før, da jeg havde Ordet —, at der paa Foranledning af det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling allerede er truffet Foranstaltning til at optage en Statistik over, hvor mange udenlandske Arbejdere der bliver her i Landet. Om den vil komme til at foreligge inden Rigsdagssamlingen Slutning, skal jeg ikke

udtale mig om, det vil den maaske neppe, men saa vil den i næste Rigsdagssamling eventuelt kunne stilles til Raadighed for Medlemmer, der kunne ønske det. Det er, hvad Indenrigsministeriet kan gøre. Et andet Spørgsmaal — og det vigtigste og det interessanteste — er, om der skal foretages noget i Anledning af, at det temmelig sikkert vil vise sig, at der er et ikke ringe Antal fremmede Arbejdere, som bliver her i Landet, og hvad der skal foretages. Det er, som den ærede Taler selv bemærkede, og som Konseilspræsidenten udtalte ved første Behandling, et Spørgsmaal, der hører under Justitsministeriet, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa det.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning). Det ærede Medlem — jeg kunde fristes til at sige — undsaa sig ikke for paa ny at bruge Bulotti som afskrækkende Eksempel, naar Talen er om Mangler i den gældende Lov og det her foreliggende Lovforslag om udenlandske Arbejdere. Jeg erindrer, at det ærede Medlem — jeg tror allerede Aaret efter, at den nuværende Lov var vedtagen — paa Grundlag af den meget sørgelige Bulotti-Affære fremsatte Forslag til Forandringer i Loven, til Trods for, at den vistnok paa det Tidspunkt lige var traadt i Virksomhed, saa det ikke kunde siges, hvilke Mangler den muligt maatte have. Hvis jeg ikke husker meget fejl, er i alt Fald Forholdet det, at Bulotti-Affæren foregik, inden den gældende Lov om Tilsynet med udenlandske Arbejdere var traadt i Kraft, saa det var ikke en Mangel ved Loven, at noget saadant kunde ske. Men hvis den havde været i Kraft, havde det ikke haft nogen som helst Indflydelse, om en Ordning som den, det ærede Medlem har foreslaet under Nr. 1, havde staaet i den, og om der i Henhold dertil paa Kontrakten havde været anført, hvem der førte Tilsynet. Sagen drejede sig nemlig om et formentligt Kontraktbrud. Den paagældende Arbejder, Bulotti, havde efter sin Opfattelse ikke faaet de Penge, han skulde have for det Arbejde, han havde udført. Men i saa Henseende er der ingen Mangel i Kontrakten, som den nu er affattet. Det er, som den ærede Ordfører oplyste, i § 17 udtrykkelig sagt, at vedkommende skal i Tilfælde af Tvist mellem Arbejdsgiver og Arbejdere angaaende de hver af Parterne paahvilende Forpligtelser, Kontraktens Ophævelse o. s. v. henvende sig til Stedets Politimester. Det kan ingen være uklar over, saa hvis Loven havde